

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2022

10

BLAHOSLAVENÝ
CARLO ACUTIS
v naší farnosti

18. září /

zajímavé povídání
Katky Lachmanové
o životě bl. Carla

www.youtube.com/watch?v=5J96Hdc7x38

ZMT s Markem Adlerem
a Lubošem Hoškem

Modrobílá neděle 2022

Zahájení katech. roku 22/23

Slovo povzbuzení

Milí čtenáři a přátelé Fchodovin,

v měsíci říjnu si připomínáme modlitbu růžence. Dostala se mi do rukou knížečka Rozjímavý růženec od Grzegorza Ryše. Jsou v ní hezká zamyšlení k jednotlivým tajemstvím. V části o událostech v Getsemanech mě zaujalo, jak autor hledí na apoštoly. „Ti se v Getsemanech moc nepředvedli. Mysleli si na velké věci, nejraději by za Ježíše položili život! On pak po nich chtěl jen hodinu modlitby – a zůstal sám. Pán Bůh chce, abychom s Ním dleli na modlitbách. Velice Mu na tom záleží. Předně na tom závisí, jak se potom zachováme. Kdyby se byl Petr onu hodinu modlil, možná by pak neblbnul s tím mečem. Modlitba by mu ‚vytříbila‘ způsob, jak se té noci zachovat.“ Píšu často na těchto místech o modlitbě a i tento úryvek mi mluví z duše. Vidíme, že setkávání s Bohem v pravidelných modlitbách nás vede k tomu, abychom viděli svět Ježíšovýmá očima a dostávali od Něho moudrost a pak i sílu jednat jako On. Kéž i skrze jednotlivá rozjímání tajemství růžence se zase o kousek posuneme k tomu, abychom byli dobrými učedníky našeho Pána.

Katka

Úcta k ostatkům svatých?

Úcta ke svatým, ostatkům svatých atd.? To je téma jak „Brno“.

Dříve než ho zavrhneme jako nezajímavé či nechutné, zkusme se zamyslet nad skutečností svatosti, a snad nám to pomůže pochopit, že to jako celek není mimo mísu, i když některé způsoby, které podstatně opouštějí biblický základ (ne jen formálně), mimo mísu jsou.

Jádro a zdroj svatosti není člověk, ale sám Bůh. Člověk „jen“ z lásky dává kvalifikovaný souhlas a spolupracuje s Boží milostí - láskou. Říkám, že člověk „jen dává souhlas či vyslovuje touhu“, ale to není málo. To je ve skutečnosti obrovské, říci Bohu Stvořiteli, Vykupiteli a Duchu svatému:

„Učíní si ve mně chrám, já o to stojím, chci sloužit Tvým záměrům, protože jsi tak milující a milováníhodný. Je a bude mým největším požehnáním a radostí žít ve shodě se svou podstatou, tedy s Tebou, můj Bože, vždyť jsi mne učinil a stvořil jako svůj obraz.“

Je velkou proklamací lidské důstojnosti, hlubokého poznání a víry, chtít být tím, kým mne Bůh stvořil, a chtít žít tak, jak On chtěl, abych žil. V tomto kontextu pak svatí dávají svoje rozhodnutí pro Boha a takzvané následují Krista, který je pravý Bůh i člověk. Svatí ve skutečnosti nejsou kdovíjácí odtrženci od reality, naopak, oni se dostávají do hluboké harmonie s jádrem své bytosti, kterým je Boží obraz i s celým vesmírem. (Iz 11,1-10) Jsou vlastně ti nejnormálnější ze všech. Dá se říci, že svatí jsou ti, kteří žili a žijí evangelium tak autenticky, že když je potkáme, je to, jako bychom četli biblické texty. Proto dokonce v pravoslaví existuje hluboká úcta takzvané „k ikonám“. Ale každý tam ví, že to není úcta k materiálu, ale k evangeliu, na ikoně vyobrazeném různými znameními a výjevy, protože ikona je v pravoslavné teologii „EVANGELIEM V OBRAZE“.

Ostatně proto se i říká, že ikony jsou napsané, nikoli namalované. Každý člověk stvořený k Božímu obrazu je de facto povolán být chodícím evangeliem. Záleží na tom, zda to využije.

Pokud se začneme bavit o ostatcích svatých, vezměme si na pomoc biblické texty: Ježíšových šatů

se snažili nemocní dotknout, a uzdravili se. (Mt 14,34-36) Bůh dokonce uzdravoval ty, kdo se dotkli šátků či zástěr, kterých se dotkl svatý Pavel. (Sk 19,11-16). Jestli je člověk chrámem Ducha svatého (1Kor 6,19), jsme-li stvořeni k Božímu obrazu (Gn 1,27), jsme-li tělem Kristovým, pak přítomnost ostatků svatých na nějakém místě nemá být sen-

zací typu „přijel k nám cirkus“ ani „oblizování relikviářů“, dokonce ani předhánění se, kdo udělá větší, rádobý zbožnou výstřednost, ale výzvou k probuzení vlastní víry a velkou oslavou Boží velikosti, věrnosti a slávy, která se již ukázala v každém vítězném údu Kristova těla. A snad největší pozvání je to k tomu, abychom dovolili Bohu přebývat v nás tak mocně, jak On bude chtít, a nepřekážet Jeho moci a slávě.

Když u nás tedy byly v září ostatky blahoslaveného Carla Acutise, bylo to pozvání nechat se zasáhnout Boží svatostí, která se v Carlovi oslavila. Stejně tak je takovým pozváním i každé poutní místo či hrob světce. Je to velká výzva k vděčnosti za Boží dílo, za Boží obraz, který Carlo nebo někdo jiný nezakryl. Šance k vděčnosti za člověka, který se za Boha nestyděl, žil běžný život a byl a je znamením, že každý může

být vpravdě svatý. Svatost je totiž normální a pro normální lidi, jen ji žít.

Nebavíme se tu o církevním institutu svatořečení, který je jen na základě Božích znamení církevním dovolením dovolávat se veřejně přímlyvy toho, kdo byl za svatého uznán. O tom se ale pobavíme někdy jindy.

P. Michael

BÝT SOLÍ ZEMĚ...

Jistě všichni vidíme, jak věda přináší další nové poznatky, nové objevy, jak je dnešní člověk pohlacen novou technikou. Všechno se vyvíjí a my nedokážeme určit, jakým směrem se vývoj bude ubírat a jestli se vůbec někdy zastaví. Kam lidstvo za několik tisíc let dospěje, vůbec odhadnout nedokážeme.

Někdo možná s úsměvem řekne, proč se mám zamýšlet nad otázkami lidské budoucnosti.

Ale my křesťané víme, že je tady věda, pokrok, ale také skutky lásky, dobra, které jsou důležitým základem pro další generaci.

Stejně tak působí i negativní způsoby našeho života. Jak mnohdy zapomínáme na sedm hlavních hříchů, které ovlivňují náš život, život kolem nás, ale také život budoucí generace. Pýcha, lakomství, smilstvo, hněv, závist, nestřídmost v jídle a pití, lenost. - Dokonce ke hříchu radit, navádět, hřích druhých schvalovat, k hříchu jiných mlčet, ke hříchu jiným pomáhat, hřích druhých obhajovat.

A co ty různé formy šikany? Ať už dětí mezi sebou, mladé generace vůči starším rodičům nebo mezi partnery v rodinách, ale i v zaměstnání a tak dále. K našemu kvalitnímu životu patří dobré skutky:

1) modlitba, 2) půst, 3) almužna. Skutky lásky, odušnění, vzájemné tolerance... A jak říká apoštol Pavel: Nebudte nikomu nic dlužni – jen vzájemnou lásku. Neboť kdo druhého miluje, splnil zákon. Vždyť přikázání „nebudeš cizoložit, nebudeš zabíjet, nebudeš krást, nebudeš žádostivý“, a je-li ještě nějaké jiné přikázání, všechna jsou shrnutá v tomto:

„Miluj svého bližního jako sám sebe“. Láska neudělá bližnímu nic zlého. Naplněním zákona je láska (list Římanům 13,8–10).

Naše víra pozná se podle toho, jak máme nastaveno měřítko lásky. Láska pomáhá šířit evangelium kolem nás, v našem prostředí, kde žijeme, pracujeme nebo trávíme volný čas. U Jakuba 2,20 čteme: „Víra bez skutků je mrtvá.“ U Matouše 9,13: „Jděte a učte se, co znamená - milosrdenství chci, a ne obět. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ (Jděte a učte se: běžný rabínský výraz při vyučování.) Bohu jde o naše srdce, o naše nitro, o vnitřní naladění. Vybízí nás k obrácení, vybízí nás k pokání, které se projevuje ve způsobu života, skutcích lásky, dobra a milosrdenství.

Věřit znamená objevovat ve všem smysl a naplňovat ho láskou. Dobro, dobré skutky se nikde neztrácejí. Nemizí ani zlo, ani hřích. Víra je usilovná snaha prakticky žít podle příkladu Ježíše Krista. Je to život pro druhé, přinášet druhým dobro a lásku. Šířit dobro a odušnění, vytrvalost v konání dobra pro druhé lidi.

Dnešní svět potřebuje svědectví. Na konci mše svaté slyšíme: Jděte ve jménu Páně! To znamená - jděte svědčit o Ježíši Kristu skutky lásky a milosrdenství. A my souhlasně odpovídáme - Amen. Možná, že za dveřmi kostela zapomínáme na tento náš nesmírně důležitý úkol. Úkol, který se týká každého křesťana, aby vydával svědectví o své víře.

Nejsme někdy každý z nás svou mentalitou jako

apoštol Petr na hoře Tábor? Cítíme se uspokojení Ježíšovou přítomností v prostorách kostela. Spolu s Petrem se nám chce říci: „Je nám zde dobře, postavíme si tady stany svého života.“ (Lk 9,33) – Určitě je to trochu sobecké a prospěchářské myšlení. Chráníme si tím své prožitky a mysteria. A druzí kolem nás chodí ve společnosti, třeba ani nevědí, že je Kristus miluje, že je chce také pozvat do společenství, kde jim bude také dobře.

Ježíš nemá jiné než naše ruce, než naše ústa. Žít křesťansky znamená být světlem a solí země (Mt 5,13–14). Čím je pro pokrmu sůl, která dodává chuti a chrání před zkázou, tím má být křesťan pro tento pozemský svět. Z našeho života má vyzařovat světlo naděje. V Ježíši Kristu je naše naděje, naděje i pro další generace. Budme alespoň světélkem pro lidi, kteří to nutně potřebují, kteří tím svým životem zabloudili, ztratili smysl života. Propadli lhostejnosti, apatii, cynismu, beznaději a cítí se vykořenění, zoufají nad každou skutečností, která je před nimi.

Možná, že se nám to zdá náročné, že nám chybí odvaha, odvaha začít rozdávat skutky dobra a lásky. Mnohdy stačí málo a dobrý výsledek dostaví se. Ježíš nás vybízí: „Neste břemena jeden druhého. Pomáhejte si, povzbuzujte se, všimněte si potřeb druhých lidí. Vždyť jste sourozenci, bratři a sestry, děti Boží.“ – „Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížeš se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti (Iz 41,10).“

Na kříži Bůh ukázal, jak velká je Jeho láska k nám. Nechal se ukřižovat, abychom uvěřili Jeho slovu, které zve k následování. Nehledejme ve své mysli jen nějaká zdůvodnění svého jednání. Proč to a to nejde. Vydejme se za Ježíšem. Nebojme se budoucnosti. Ježíš je stále s námi. Rozdávejme radost, lásku, dobro, křesťanskou naději kolem sebe, aby náš život, naše jednání bylo Bohu milé.

Váš jáhen **Pavel Urban**

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“ (Mt 5,13-16)

sváteční krátké počtení

Nikdo dnes nemá čas

Pane, vyšel jsem, venku chodili lidé. Odcházeli, přicházeli, pospíchali, pádili. Pádili, aby neztratili čas, pádili za časem, aby čas dohonili, aby získali čas. Na shledanou, odpusťte, nemám čas. Zase se zastavím, nemohu čekat, nemám čas. Končím dopis, neboť nemám čas. Nemohu to přijmout, není čas. Rád bych vám pomohl, ale nemám čas. Pane, Ty rozumíš, nemám čas.

Dítě si hraje, nemá čas... Později, školák musí psát úkoly, nemá čas... Později, student má přednášky a tolik práce – nemá čas... Později, mladý muž sportuje, nemá čas... Ještě později, novomanžel má domov, musí jej zařídit, nemá čas... Otec má děti, nemá čas... Babička a dědeček mají vnoučata, nemají čas... Jsou nemocní, mají starosti, nemají čas... Umírají, nemají... Pozdě. Už nemají čas!!!

Tak pádí všichni lidé za časem, Pane, pádí světem, pospíchají, zmítání, přetížení a nikdy nedocházejí cíle, chybí jim čas, přes všechno úsilí jim chybí čas, dokonce jim velmi chybí čas.

Pane, v Tvých výpočtech se jistě stala chyba. Základní chyba. Hodiny jsou příliš krátké, dny jsou příliš krátké, život je příliš krátký.

Ty, který stojíš mimo čas, se usmíváš, Pane, když vidíš, co činíš. Nemýlíš se v člověku, když přiděluješ čas. Dáváš každému čas, aby činil, co Ty chceš.

Čas je dar od Tebe, je to však pomíjivý dar, dar, který nelze uchovat. Pane, mám čas, který mi dáváš Ty. Roky mého života, dny mých let, hodiny mých dnů, všechno patří mně. Je na mně, abych je naplnil, klidně a s důvěrou.

Naplnil je zcela po okraj a přinesl Tobě, abys ustátou vodu proměnil ve vzácné víno, jako jsi učinil v Káni, při svatbě lidí.

Pane, neprosím Tě dnes o čas učinit to a pak ještě ono. Prosím Tě o milost v čase, který dáváš Ty, učinit svědomitě to, co chceš, abych učinil.

Podle Michela Quoista
vybral **Charles Tvrzník**

SYNODA V NAŠÍ FARNOSTI

Milí farníci,

v rámci procesu synody o synodalitě se ve farnosti vytvořilo několik skupinek, které se zamýšlely nad nabídnutými tématy. Každá ze skupinek k celému procesu přistoupila svým osobitým způsobem. Ze čtyř skupinek jsme dostali k dispozici výstupy, které vycházely jak z jednorázového setkání, tak z pravidelných týdenních setkávání. Některá témata, postřehy a názory se opakovaly, jiné body se objevily jedinkrát.

Z těchto výstupů jsme pro vás připravili přehled toho, čím se vaši spolufarníci zabývali, co jim leží na srdci, i přehled toho, jaké mnohdy inspirativní podněty předložili.

Ve velké většině úvah nešlo především o vyřešení otázek, ale o snahu vytvořit prostředí, kde se nad tématy zamýšlíme, kde se učíme přijímat spoluzodpovědnost za dění ve farnosti i v církvi a ve kterém může dojít ke změnám, pokud budou nosné pro život farnosti, církve i pro život jednotlivců s Bohem. A ke snaze takové prostředí vytvářet zveme i vás.

I proto vám předkládáme společný výstup rozdělený do třech základních bodů:

- 1) TÉMATA
- 2) SVĚDECTVÍ, DÍKY
- 3) KONKRÉTNÍ PODNĚTY

1) TÉMATA

NASLOUCHÁNÍ

Výrazně nejsilněji zastoupené téma, jasné volání po tom, abychom schopnost naslouchání rozvíjeli. Snad se dá říct, že zúčastnění vnímali naslouchání jako základní platformu pro další témata.

Jednotlivé oblasti:

- Naslouchání lidem uvnitř farnosti. Dlužíme ho

někomu? (Smutní, vnitřně zavření, automaticky nezapadající do žádné skupiny, pro nás neznámí...) Trpělivé naslouchání každému, snaha o vysvětlení a porozumění může vést k poznání, že nám přes všechnu různost může jít o stejný cíl

- Naslouchání lidem, kteří patří do skupiny, jež není často v církvi vítána, bez ohledu na to, zda již oni sami do farnosti patří, či ne (rozvedení, sexuálně jinak orientovaní...)
- Naslouchání lidem vně farnosti. Mnozí touží po slovu života, byť netíhnou k církvi: učit se je opravdu slyšet, učit se s nimi a k nim mluvit srozumitelně a tak, aby slovo církve pro ně bylo ukazatelem a nosným prvkem pro život (mediální obraz církve je otřesný a můžeme za to především my, ne media)
- Naslouchání autoritě – je snazší, když jde autoritě o věc, o evangelium (ne o moc a peníze); přesto je třeba nepropadat předsudkům a znovu se o naslouchání pokoušet
- Naslouchat obecně znamená vytvořit druhému prostor – nesoudit, nevymýšlet hned odpověď, snažit se vcítit do druhého
- Chceme být slyšeni – uvědomujeme si, že přestože jsme někteří introverti a netoužíme být příliš vidět a slyšet, i náš hlas je důležitý, chceme-li být živou součástí společenství farnosti a církve, je to v úzké spojitosti se spoluzodpovědností za společenství, ve kterém žijeme
- Naslouchání Bohu – spojené nádoby s nasloucháním lidem; každý se učí naslouchat sám, důležité je i vytvářet prostor k tomu, abychom si navzájem k naslouchání Bohu pomohli
- Související téma: lektoři – zajištění pomoci a podpory pro jejich službu.

AUTORITA A SPOLUÚČAST

- **Klerikalismus.** Způsobuje v podstatě odtržení kněží od ostatního lidu a často znemožňuje spoluúčast věřících. Není to však jen problém kněží. Je třeba, aby farníci vytvářeli prostředí, ve kterém se klerikalismu bude špatně dařit, např. zvát kněze do rodin, aktivně se zapojovat do chodu farnosti, nebrat kněze jako „herce na jevišti“, jejichž výkon pak hodnotíme.

- **Povinný celibát kněží.** Při uvažování nad tím, jak můžeme pomoci kněžím v jejich službě, aby byla požehnáním i pro ně samé, jsme došli k tomu, že by nikomu z nás nevadili ženatí kněží – tj. kdyby se celibát dobrovolnil, a to se vši úctou k celibátu a jeho nepopíratelným hodnotám. Plně si uvědomujeme, že by zdobrovolnění přineslo s sebou i hodně těžkostí. Chceme však zdůraznit, jaká pozitiva v tomto ohledu vidíme:

- Ochrana před klerikalismem
- Kněz by byl víc jedním z lidu a některým problémům by víc rozuměl
- Fyzické a duševní zdraví kněží, tedy těch, kteří nedokáží celibát žít s radostí
- Pravděpodobně by se též aspoň z části vyřešil nedostatek kněží

V procesu rozlišování, zda sloužit jako kněz, by mu pomáhala jeho žena, která s ním sdílí život, a tudíž je pravděpodobné, že ho zná opravdu dobře.

- **Žena v církvi.** Otevřená otázka: specifické místo pro děvčata? (Chlapci ministrují.) Pomineme-li scholu, kde je potřeba i chlapců.

Dospělá žena? Mohla by se stát jáhenkou? Jáhenky obdarované slovem by mohly i někdy kázat. Pohled na evangelium očima ženy je v některých ohledech jiný než očima muže, i to by mohl být přínos. Zralé ženy v této službě by se mohly stát adekvátní oporou kněze.

Pro otázku kněžství ženy nebylo kladné přijetí.

- Zvýšení podílu aktivně slavicích farníků:
 - začít u dětí – podporovat studium na KTF
 - dostatek akolytů – podpora seniorů a nemocných
 - podpora lektorů

2) SVĚDECTVÍ, DÍKY

- Díky P. Michaelovi za to, jak nás učí naslouchat druhým, komunikovat (krabice v postní době atd.).
- Díky za vytváření podmínek v coronavirové době i obecně za společenství farnosti, které mnohdy pomůže překonat těžké období; díky za zlepšování podmínek pro špatně slyšící.
- Díky papeži a všem, kteří podpořili proces synody, který přináší nutnou výchovu k sounáležitosti a k vědomí spoluzodpovědnosti.
- Díky za organizování akcí uvnitř farnosti, vč. dětských katechezí a náboženství, péče o Fchodoviny atd.
- Díky za organizování akcí navenek (Betlémské světlo, Noc kostelů, možnost přijít na chvíli ticha v adventu do otevřeného kostela...).
- Skvělá zkušenost s metodou kruhu (každý zúčastněný má stejné dlouhý prostor pro slovo, nikdo druhému neskáče do řeči, nehodnotí, až v některém z dalších kruhů je možné se k něčemu vrátit) – nosná forma, ve které se učíme naslouchat, být slyšeni a nechávat dozrávat věci ve svém srdci (jako Maria).

3) KONKRÉTNÍ PODNĚTY

FCHODOVINY

- Více využívat tento prostor k vzájemnému sdílení. Stojíme o to, aby se zde otvírala i citlivá témata
- Zavedení rubriky „potřeby a nabídky“ pro ty, kteří nemohou docházet na bohoslužby

FARNÍ RADA

- Více ji využívat. Naučit farníky se na ni obracet

- Podpořit oboustranný dialog – členové FR mohou aktivně oslovovat farníky a ptát se jich.
- Padl názor, že to u nás funguje stylem: „Chceš něco? Tak si to zorganizuj!“ Možná tento přístup může na někoho působit negativně. Ale toto je pozitivní výzva! Je to výzva k činnostem, která by však neměla být partyzánskými.

NOVĚ PŘÍCHOZÍ

- Díky velikosti farnosti se někteří noví hůř zapojují.
- Návrh: Modlit se a najít lidi, kteří by vnímali jako svoji výsadní službu starost právě o nově příchozí. Nebáli by se oslovit ty, které ještě neznají. Ostatní by o nich věděli a příp. je na někoho nového upozornili. Měli by přehled o aktivitách a zodpovědných lidech a prostě uměli uvést do života farnosti.
- Zkusit na viditelném místě nechat krabici se stručnou jasnou výzvou, nechť nově příchozí či starousedlík, který se touží zapojit do farnosti, nechá na sebe kontakt, aby se mu mohla ozvat osoba povoláná.

KURZY DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

- Touha po uvádění do jednotlivých druhů modlitby, do liturgie, používat takové symboly, které by byly pochopitelné i pro lidi z venku.
- Forma sdílení v kruhu – velmi dobrá zkušenost (viz bod svědectví). Zavést tuto formu např. po Zastavení u MT, a tím podpořit možná větší plodnost tohoto času? Nebo na jiné místo?
- Touha po přímém sdílení našeho Pokladu. Např. na slavnost Božího těla mít bohoslužbu venku?
- Jmenovat koordinátora akolytů. Akolyté by měli víc navštěvovat seniory a domovy seniorů. Hledat další dobrovolníky pro tuto službu a vzdělávat je.
- Dobrá příprava lektorů, aby lid lépe slyšel Boží slovo; důraz na ticho při bohoslužbě, např. po sv. přijímání.

- Nabídnout výuku náboženství školám jako nepovinný předmět s tím, že by žáci chodili na výuku do farnosti.

OSTATNÍ

- Posílit úklidový tým a četnost úklidu u svatého Františka.
- Posílit informovanost farníků o činnosti a stavu farnosti.
- Prostor před zákristií v KCMT chápat jako předstíň kostela, a podle toho se tam chovat.
- Vrátit se v KCMT ke zpěvu z Mešních zpěvů.
- Díky, že malé děti mají každou neděli dětskou katechezi, ale pak se vrátí do mše pro dospělé, která je pro děti dlouhá. Dělat pro ně 1x v týdně či v neděli celou kratší dětskou mši se speciálním formulářem, do které by se mohli zapojit – odpověďmi, přímlovkami, při Otčenáši se spolu držet za ruce apod., aby se do kostela těšily?
- Spolupráce se zasvěcenými lidmi – chybí propojení se sestrami Matky Terezy.

Milí farníci,

tomuto textu se věnuje farní rada a věříme, že se její členové nechají inspirovat do dalších dní. Necháme se my všichni inspirovat? Budeme se ptát, co Duch svatý říká každému z nás dnes? Vznikne třeba další skupinka, kde by se též pracovalo na výše zmíněném vytváření prostředí? Kde by se ptali společně, co s tím? Případně kde mohu já přiložit ruku k dílu, byť „jen“ modlitbou, přijetím...? Máme tolik možností, jak život žít a rozvíjet! Díky za využití aspoň některých! Díky za vás za všechny! Je radost s vámi tvořit farnost!

Amen! Aleluja!

Z došlých závěrů diskutujících skupinek sepsala
Magdaléna Svobodová

ZMT S K. MALIŇÁKOVOU

Ochutnávka Zastavení u Matky Terezy s Klárou Maliňákovou z kongregace Sester Dítěte Ježíše na téma duchovní doprovázení.

Pořad se chystá 20. října v 19 hodin – tentokrát pouze online formou na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha)!

Klára Maliňáková SDJ patří ke kongregaci Sester Dítěte Ježíše. Zároveň se na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci věnuje výzkumu spirituality a zdraví. Je také součástí týmu, který pod záštitou této fakulty připravuje kurzy duchovního doprovázení (více na doprovazeni.cz).

• Jak sama chápete službu duchovního doprovázení? Co to vlastně je?

Nejbližší je mi pojetí duchovního doprovázení, které bych označila jako společné kráčení za Bohem. Není to tedy duchovní vedení založené na dávání rad, kázání, morálním vedení, učení či poradenství. Je to svobodný vztah, pomoc, kterou poskytuje jeden křesťan druhému, aby mu umožnil vnímat Boží působení v jeho životě. Důležitá je zde duchovní zkušenost, osobní prožívání vztahu s Bohem. Duchovní doprovázení se dotýká všech aspektů lidského života, ale přistupuje k němu z duchovní perspektivy. Je nabízeno všem věřícím či duchovně hledajícím, kteří mají zájem o rozvoj svého duchovního života.

• V čem se duchovní doprovázení liší od pravidelného docházení ke zpovědníkovi? A v čem je jiné než například psychoterapie?

Je pravda, že u těchto typů rozhovorů je určitý překryv. Co se týká svátosti smíření, hlavní rozdíl vidím v tom, že při ní jde především o vyznání hříchů, lítost nad nimi a odpuštění. Doprovázení je širší. Podobně je to u překryvu s psychoterapií; u obou lze říci, že usilují o rozvoj klientů či doprovázených a o jejich růst, ale zatímco cílem psychoterapie je budování zdravého vztahu se sebou, druhými i světem, cílem duchovního doprovázení je rozvoj vztahu k Bohu a vnímání života z Boží perspektivy. To pak v sobě zahrnuje i všechno ostatní výše zmíněné.

• Proč je duchovní doprovázení podle vás důležité? A jakou má v církvi tradici?

Vnímám je jako důležité pro celou církev, pro to, aby-
chom rostli jako reflektující křesťané a opravdu dokázali odpovídat na Boží pozvání a čist znamení doby. Duchovní doprovázení či alespoň nějaká jeho forma jsou zároveň staré jako náboženství a církve samy. Už v době Ježíšově a v časech prvních křesťanů byli lidé nejen poučováni o duchovních záležitostech, ale také o tom, jak duchovní život žít. Nejprve tuto roli zastávali apoštolové a kněží, později poustevníci, otcové pouště a řeholníci a řeholnice. V poslední době se do této služby stále více zapojují také laici.

• Kdo může duchovně doprovázet?

V českých podmínkách je doprovázení dosud nejčastěji poskytované kněžími a řeholníky, ale situace se začíná měnit a i kurz doprovázení na CMTF UPOL navštěvuje stále více laiků. Stále ovšem platí, že k duchovnímu doprovázení je potřeba nejen určitá průprava, ale především Boží pozvání, obdarování k této službě, a zejména osobní duchovní život doprovázejícího.

• Jak se na roli duchovního doprovázejícího připravuje? Přibližte nám váš studijní program na CMTF UPOL.

Nyní vyhláujeme již sedmý ročník Kurzu duchovního doprovázení. Má dvě části, teoretickou a praktickou. Teoretická je otevřená všem zájemcům bez omezení a zaměřuje se kromě doprovázení i na duchovní život obecně. Praktická část má omezenou kapacitu a zahrnuje nácviky rozhovorů, praktické seznámení s různými formami modlitby, práce ve skupině, diskuse a osobní konzultační rozhovory s lektory. Zájemcům doporučuji stránky doprovazeni.cz, kde jsou všechny potřebné informace.

Najít něco, čím budeme užiteční i druhým...

Manžele Janu a Honzu Zindulkovy známe z vedení příprav na manželství pořádaných v naší farnosti. Honza je navíc autorem občasných vtipných příspěvků do Fchodovin. Zajímali jsme se ale také o ně samotné.

Dovolená v Egyptě, 2017

• **Můžete se nám více představit? Kdy jste se narodili a odkud pocházíte? Vyrůstali jste ve věřící rodině?**

Jana se sestrou Marií, 1967

Jana: Pocházím z Prahy 6, ale narodila jsem se v Praze 4 – Krči, zřejmě jsem si už tenkrát chtěla trochu obhlédnout pražský obvod, kde bychom s Honzou po svatbě zakotvili. Jsem prostřední

ze tří dětí. Toleranci k pestrosti prožívání víry jsem se mohla učit již od rodičů, na jedné straně tatínkův pohled tradiční moravské víry, na druhé maminičin zkoumající přístup konvertitky. Farnost mého raného dětství byla břevnovská sv. Markéta, a tak mám vzpomínky na to, že jsme pod laskavou péčí P. Jedličky ministrovala i my děvčata.

Honza: Jsem nejstarší z devíti sourozenců, naše rodina tvořila asi jednu desetinu jedné malé vesnice ve východních Čechách. Svá studia jsem započal v místní jednotřídce, postupně jsem se dostal až do Prahy, kde jsem vystudoval matematiku na Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské. Asi mohu říct, že naše rodina byla zdravě katolická a nečinilo mi později problémy z ní přejít k vlastní dospělé víře. Letos nám bylo oběma šedesát.

• **V jakém oboru pracujete?**

Jana: Na VŠ jsem vystudovala obor vědecké informace a téměř od začátku se naskytla možnost spe-

cializace v oboru, který mně byl nejbližší (maminka byla zdravotní sestra), tedy zdravotnictví.

Honza: Na gymnáziu jsem se rozhodl mezi dvěma obory, které byly mými velikými koníčky – matematikou a biologií. Nakonec zvítězila matematika a láska k přírodě mi zůstala jako největší koníček. Od matematiky jsem pak pomalu dokonvergoval k programování, což mě živí už víc jak třicet let.

Honza s rodiči a sourozenci, 1976

• **Jak jste se seznámili? Kde jste bydleli po svatbě a kdy jste přišli do naší farnosti? Kolik máte dětí?**

Seznámili jsme se ještě za totality v jednom pražském studentském společenství. Z počátku jsme si byli dost nesympatičtí. Trvalo to asi tři roky, než jsme poznali, že to s tím druhým zas tak hrozné není. Asi jsme se taky změnili a vyzráli, takže po dalších třech letech jsme měli svatbu. Letos jsme oslavili 35 let manželství.

První rok jsme bydleli v podnájmu u jedné paní na Vinohradech. Pak se podařilo vyměnit velký byt Janiných rodičů za dva, a tak jsme se dostali na Jižní Město. Kněz, který nás oddával, nám dal skvělou radu: „*Nepropadněte pokušení lízat smetánku z pražských farností, najděte si jednu farnost a tam buďte doma.*“ A my jsme se rozhodli, že naše farnost bude tady. Zažili jsme zde již osm farářů či administrátorů a nespočet kaplanů, všichni nám tu něco dobrého zanechali a my se tu cítíme pořád dobře.

Postupně se nám narodily tři děti, dvě dcery a prostřední syn, ten po dlouhé nemoci před dvěma lety zemřel.

• **Jak a kde nejraději odpočíváte? Jaké jsou vaše koníčky? Jak tě, Honzo, napadlo psát pokračování biblických příběhů?**

Honza: Výlety do přírody, hory, rybníky, moře, fotografování, filmy o přírodě. Psát jsem začal asi před dvaceti lety. Napsal jsem biblické povídky a čtyři divadelní hry, *J. O. B.* a *Dvěře* jste mohli vidět i v KCMT.

Jana: Rádi jezdíme na hory, v létě i v zimě. Od mládí jsme rádi lyžovali, jenom každý na něčem jiném. Těžko se argumentuje, když vám druhý řekne, že jezdit jen nahoru a dolů je dost nuda. Přesto mi Honza kdysi udělal radost a zajistil pro nás zájezd na sjezdovky do Alp. To byl jiný zážitek z přírody! Odměnila jsem ho tím, že jsem si tam poranila kolenní vaz a už ho k velkým sjezdařským výjezdům nenutila. K některým zájmům jsem přišla až ve zralém věku – volejbal. Taky mám ráda kolo, ale jen tak se projet.

• **Honzo, v únoru jsi byl zvolen do pastorační rady, jak se v ní chceš angažovat?**

Zatím se spíš rozkoukávám, abych trochu viděl do toho, jak farnost funguje. Asi se budu snažit pomáhat tam, kde to bude zrovna potřeba.

• **Jaké jsou vaše verše z Bible, které vám přinášejí útěchu, pomoc, povzbuzení, radost, důvěru v Boha? Kde jinde ještě čerpáte energii pro svůj duchovní život?**

Jana: Oba máme s Honzou rádi Kazatele: „*Je čas ...*“. Poslední léta mám ráda žalmy, zvláště ty zpívané. Z původní rodiny mám vztah k Žalmu 23 „*I kdybych šel temnotou rokle ...*“

Honza: Nevím, jestli jsem schopen vypíchnout nějaký konkrétní úryvek, v Bibli objevuji pořád něco nového. Možná Žalm 117 a Žalm 119. Nedávno jsem „objevil“ Žalmy 42 a 43. Vůbec mě v této době války na Ukrajině oslovuje hodně žalmů, dřív jsem k nim moc vztah neměl. A chtěl bych tak nějak víc pochopit knihu Job a Janovo evangelium.

Jana: Jako bonus máme farnost, kde jsme obdáváni různými spiritualitami. A taky máme již skoro třicet pět let manželské společenství, kde můžeme čerpat energii a sdílet naše radosti i starosti nejen duchovní.

Honza: Nám nejbližší je salesiánská spiritualita, jsme členy Sdružení salesiánů spolupracovníků.

• **Jak se stalo, že jste začali s přípravami na manželství?**

Opět musíme začít u kněze, který nás oddával: „*Až založíte rodinu a trochu se rozkoukáte, zkuste najít něco, čím budete užiteční i druhým.*“ Nedal

nám žádnou náповědu, tak jsme se sami rozkoukali, hledali a přemýšleli, až jsme se od našich kamarádů dozvěděli, že něco jako příprava na manželství existuje (my sami jsme absolvovali jen tři večery s knězem), že se to dá dělat důkladně a zároveň zajímavě a že metodika je už hodně propracovaná navzdory tomu, že se to za komunistů dělalo tajně. To jsme si řekli, že by se nám líbilo. Něco jsme si o tom nastudovali, informovali se u zkušenějších a vyrazili za naším farářem, kterým byl tenkrát Michael Slavík. Bylo to asi pět let po svatbě, nevím, kde jsme na to vzali tu odvahu (či drzost?). Od té doby máme ve farnosti jednu skupinku ročně.

• Jak ve stručnosti taková příprava u vás probíhá?

Skupinku tvoří 4–6 párů. Nejprve se sejdeme s každým párem zvlášť, abychom se seznámili a řekli si, jaké oni mají představy a co my jim můžeme nabídnout. Pak se všichni společně scházíme asi deset večerů, přibližně jednou za dva týdny, a zamýšlíme se nad různými aspekty manželství a rodiny.

Na konci večera dostanou účastníci podněty, o kterých si mají spolu v páru do dalšího setkání popovídat – to je vlastně nejdůležitější součást přípravy. Na setkání pak o jednotlivých otázkách diskutujeme, občas to zpestříme nějakou tematickou aktivitou. My tam nejsme jako ti, co vědí, jak to má být, spíše se snažíme skupinku moderovat, vytvářet atmosféru pro vzájemné sdílení, samozřejmě i za sebe říkáme, co si myslíme a jaký názor má církev.

Přejeme si, aby se vytvořilo společenství, kde si budou účastníci blízcí; tak je možné dostat se na větší hloubku. Podstatné je, aby se tam každý cítil svobodně, že může říci svůj názor nebo mlčet, že ho nikdo nebude kritizovat. A taky je důležité, aby účastníci vnímali to, co říkají druzí, a přemýšleli o tom v konfrontaci se svými názory.

Pak ještě spolupracujeme s Centrem pro rodinu při arcibiskupství. To pořádá třikrát ročně kurz příprav, který se skládá z osmi večerů, každý večer je cca hodina přednáška a hodina práce ve skupince. Každý běh absolvuje 30–50 párů. Zdá se to trochu „masovka“, ale tím, že se po přednášce snoubenci rozdělí do menších skupinek, dostává příprava intimnější ráz.

• Kolik asi za ta léta prošlo vaší přípravou snoubeneckých párů?

U nás doma to mohlo být tak 130 párů, v Centru pro rodinu asi několik set, ale tam na ně nejsme sami.

• Co vám při této službě dělá největší radost? Co naopak největší starost?

Setkávat se s mladými lidmi a vidět, že manželství a rodinu mají ve velké vážnosti a chtějí pro „úspěch“ vlastního manželství a rodiny něco udělat. A starost? Dát dohromady termíny setkání, aby se hodily všem (smích).

• Procházíte jako vedoucí také další formaci?

Na začátku jsme měli možnost jezdit na nějaké kurzy do Brna. Dvakrát do roka míváme setkání těch, kdo se připravám věnují, obvykle jedno víkendové a jedno sobotní. Většinou přijede nějaký odborník (lékař, psycholog, kněz, pedagog...), který nám něco řekne ze svého oboru, co by se nám mohlo hodit. Sdílujeme si své zkušenosti, co se nám osvědčilo apod. Samozřejmě existuje také spousta literatury s tematikou manželství a rodiny.

Na ferratě ve švýcarských Alpách, 2018

• **Co vám osobně za ta léta příprava dala? Posunula i váš vztah dál? Jak vy sami o své manželství pečujete?**

Vzhledem k tomu, že se na manželství vlastně permanentně čtyřikrát ročně připravujeme, tak snad to na nás nějaký pozitivní vliv má.

• **Kdyby se chtěl nějaký manželský pár také zapojit do příprav snoubenců na manželství, co by měl udělat?**

To by bylo moc hezké, kdyby se takové páry našly, potřebujeme nějaké mladší pokračovatele. Jsou tu páry, které rády předají své zkušenosti. Pokud byste někdo chtěl o přípravách vědět víc či se zapojit, neváhejte nás oslovit.

• **Jaké jsou vaše rady pro manžele, kteří už mají za sebou výchovu dětí a děti se jim rozléty z hnízda?**

Důležité je samozřejmě vztah nějak udržovat hned od začátku a nikdy nepřestat. Když v rodině příliš upřednostníme děti či zaměstnání na úkor našeho vztahu, můžeme mít sice po dvaceti, třiceti letech krásný dům, zajištěný život, děti, které mají vlastní rodinu, ale k čemu nám to je, když v našem vztahu není na co navázat. Vztah mezi manželi je nadřazený vztahu k dětem. Ale tím naše děti neztrácejí, naopak, pro děti je asi vůbec nejdůležitější věcí mít oporu ve vztahu svých rodičů.

• **Je něco, co byste chtěli vzkázat?**

V manželské smlouvě se říká: *zachovám ti lásku, úctu a věrnost*. To slovíčko *zachovám*, tam by to chtělo něco silnějšího. To neznamená zachovat, jak je to teď, zakonzervovat, ale *budu na vztahu stále pracovat, budu ti naslouchat*. Slibuji ti *lásku, úctu a věrnost*, ale také se budu snažit být *lásky-hodný, úcty-hodný a věrnosti-hodný*, abych i tobě umožnil tento slib zachovat a aby to pro tebe nebyla moc velká námaha.

Skoro vždycky se dá něco dělat, když se něco pokazí, chce to jen hodně vůle, pokory, odpuštění, vytrvalosti... a přijetí Božího požehnání.

Děkuji za rozhovor. Katka

Na dovolené s manželským společenstvím, 2021

Milé děti,

pamatujete si, kdy máte svátek? V tento den oslavují všichni, kdo nosí stejné jméno jako vy. A 4. října je takový speciální den všech Františků – ano, připomínáme si patrona naší farnosti sv. Františka z Assisi. Je o něm známo, že měl rád přírodu a zvířátka, viděl v nich nádherné Boží dílo. Tentokrát si tedy zkuste vymalovat jedno takové radostné setkání sv. Františka a jeho zvířecích kamarádů.

Příště se na vás těší **Martina Hlaváčová a Blanka**

Ahoj holky a kluci,

v říjnu slavíme patrona naší farnosti, sv. Františka z Assisi. František také hodně cestoval, aby radost ze života s Ježíšem mohl přinést co nejvíce lidem. My dnes budeme trochu cestovat s ním. Vyberte podle „zeměpisného“ návodu správná písmena do tajenky a dozvíte se, **co může pro nás ve 21. století znamenat pro Františka klíčové slovo – chudoba**. (Pokračujte v cestování od políčka „start“ postupně vždy od jednoho písmenka ke druhému, dokud nedojdete do cíle; prázdné políčko značí mezeru mezi slovy; zkratky podle světových stran, např. 1Z = 1 políčko na západ.)

Příště se těší **Blanka**

3V 2J 1V 4J 1S2V 5Z 2S 6V 3S
4Z 1Z1J 3J 3J 2Z 1S6V 1J1V

S

Z

start	B	O	N	K	L	P	
Š	R	E	Z	Á	N		C
Í	L	U	A		K	É	Y
	E	R	OU	Y	D	L	M
I	M	L	Ě	S	F	U	Ž
Y	Č	P	T		S	I	L
N	A	H	E	N	O	T	
Ě		P	T	S	K	Ň	cíl

V

J

VZPOMÍNKY NA LÉTO S KSK

Voda pro rodiny s dětmi

Vzhledem k faktu, že se z nás během organizace vodáckého tábora postupně stala rodina, předali jsme letos tábor mladším a vyrazili na vodu pro rodiče s dětmi (pokusný nultý ročník).

Po dlouhém přemýšlení jsme zvolili řeku Dyji. Plavili jsme se ze Znojma do Drnholce krajem vinohradů

a vojenských bunkrů. Řeka, na které jsme byli skoro sami, nás zavezla i do Rakouska a ukázala mnohé krásy přírody – třeba sírovce, ledňáčky a dokonce i bobra. Na konci cesty nás vítal kostel Nejsvětější Trojice, místní dominanta, ve které jsme mohli slavit nedělní mši svatou a která nalákala k návštěvě i děti z nevěřících rodin. Akci jsme si moc užili, koncept se osvědčil, a proto se těšíme na příští rok!

Vašek

Divoká voda v Rakousku

Jak bývá zvykem každé léto, vyrazili i letos členové KSK se svými kamarády za divokou vodou do zahraničí. Letos byl z důvodu úspory dovolené vybrán

termín, zahrnující svátky Cyrila a Metoděje a Jana Husa, a za cílovou destinaci bylo zvoleno Rakousko. Čekaly nás řeky jako nám velmi dobře známá Salza, dále Enže s trochu vyšším vodním stavem a pak velmi zajímavý Koppentraun, na kterém mělo KSK

premiéru. Kromě vody jsme si užili i pěkné večery s táborákem nebo výlet do malebného městečka Hallstatt, ležícího na břehu horského jezera. Tento symbol Solné komory zapsaný na seznamu světového dědictví UNESCO rozhodně stojí za návštěvu, a někteří z nás pobyt v něm završili dokonce účastí na koncertu zahraničního pěveckého sboru v místním evangelickém kostele.

Matouš

zprávičky z Farní charity

„Dobrý den. Vacek jméno mé. Chtěl bych se zeptat. Máme babičku, je jí devadesát dva let. Doteď byla v pořádku. Najednou se zhoršila a přestala být samostatná. My jsme to vůbec nečekali! Nevíme, co máme dělat.“ Ozývá se ze sluchátka.

Pracovnice dispečinku Jana pana Vacka hned zpočátku upozorní, že máme úplně plno. Momentálně nejsme schopni nikoho přijmout do péče. Pokud víme, i většina ostatních poskytovatelů je na tom podobně. Můžeme mu pouze nabídnout, že zapíšeme jeho babičku do pořadníku. Až se uvolní místo, naši sociální pracovníci ho budou kontaktovat. Pan Vacek potvrzuje, že jsme již čtvrtá organizace, kam se dovolal. Všichni kolegové ho také odmítli z důvodu nedostatečné kapacity. Nabídku na zapsání do pořadníku vítá. Pracovnice dispečinku se ptá na další podrobnosti.

„Kde vaše babička bydlí? Stačí jen název ulice,“ ptá se Jana. „Babička bydlí v Zakouřilově ulici, to je na starém Chodově. Je to v pořádku?“ úzkostně zní ze sluchátka.

„Ano, na Chodov určitě jezdíme,“ uklidňuje zájemce o službu Jana a ptá se dál: „Máte představu, jakou pomoc by babička potřebovala a jak často bychom ji měli navštěvovat?“ „Já vlastně nevím. Jakou máte nabídku služeb?“ ptá se pan Vacek.

Jana stručně popisuje základní portfolio našich služeb. „Vy nám ale musíte být schopni popsat, jaké služby vaše babička potřebuje,“ vysvětluje Jana panu Vackovi. „Potřebujeme minimálně vědět, jak často, jak dlouho a v jakou denní dobu. Co by mělo být obsahem té návštěvy? Potřebuje babička ráno pomoc se vstáváním, osobní hygienou, oblékáním? Máme pomáhat se zajištěním jídla nebo něco jiného?“

„Aha,“ ozývá se rozpačitě ze sluchátka, „takhle dopodrobna jsme to zatím nerozebírali. Musím se poradit se sestrou. Ještě bych vám

zavolal a upřesním to. Jen babičku napište do toho pořadníku, abychom měli zajištěné místo.“

„Jen bych vás ještě chtěla upozornit, že naše služby nejsou zadarmo. Ceny za sociální služby určuje zákon. Aktuální maximální cena za hodinu terénní sociální služby je 135 Kč. Podrobnosti najdete v našem ceníku, který je zveřejněný na našich webových stránkách.“

„Jistě, děkuji za upozornění. Vezmeme cenu v potaz při plánování rozsahu služeb pro naši babičku. Ještě zavoláme. Na shledanou,“ děkuje pan Vacek za informace.

Milí přátelé,

podobným způsobem probíhá většina prvních kontaktů mezi budoucími klienty nebo častěji jejich příbuznými a naší organizací.

Mě vždycky fascinuje už ten obvyklý úvod: „Doteď byla v pořádku. Najednou se zhoršila. My jsme to vůbec nečekali.“ Díky své profesi se na věc asi dívám jinak než většina lidí. Pokud se člověk starší osmdesáti let ráno probudí plně soběstačný a v tomto stavu setrvá až do ulehnutí, je třeba za to děkovat Hospodinu. Nejsme nesmrtelní, přestože mám často dojem, že si to spousta lidí kolem mě myslí. Náhlá změna zdravotního stavu v tak vysokém věku není nečekaná. Je to prostě jenom otázka času.

Na co je třeba se připravit, pokud sháníte pro sebe nebo své blízké terénní sociální službu?

Praha a celá republika stárne. Nemáme zdaleka tolik lůžek v domovech pro seniory a kapacit v terénních službách, kolik by bylo potřeba. Najít organizaci, která bude mít kapacitu na okamžitý příjem nového klienta, nemusí být vůbec jednoduché. Je potřeba se obrnit trpělivostí a obvolávat poskytovatele.

S tím úzce souvisí skutečnost, že si můžete jen obtížně vybrat poskytovatele. Lidé obvykle berou prvního, který má aktuálně volno. Pokud voláte poskytovateli a máte zájem o služby, uveďte vždy jméno, věk, adresu a předem si rozmyslete, o jaké službě a v jakém rozsahu máte zájem. Výrazně tím urychlíte celý proces přijetí do služby. Co se bude dít před přijetím, se dozvíte v listopadu.

Přeji vám barevný říjen. **Eva Černá**

SETKÁNÍ

- Každou středu v 19 hod pokračují ve farním sále u sv. Františka pravidelná **setkání Život z víry**. Jsou otevřená každému, kdo se chce blíže seznámit se základy křesťanské nauky. Poprvé se sejdem 5. 10. a čeká nás zajímavé téma - starozákonní Píseň písní. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláře** 3. 10. 2022 od 19.15 hod v KCMT nad Slovem života na říjen: „Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale (ducha) síly, lásky a rozvážnosti!“ (2 Tim 1,7). Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi - tel. 731625949
- Páteční dopolední setkávání - v 9 hod v kapli KCMT **bohoslužba slova se sv. přijímáním**, poté se nabízí možnost přátelského posezení ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi, podělit se o své radosti i starosti a zažít společenství. Jana a Viktor Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V říjnu se sejdem 5., 12., a 19. 10. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730825301.

KNIŽNÍ OBCHÚDEK

Příběh Terezie z Lisieux

Dupuy, Coline, – vydavatelství DORON

Terezie Martinová žila ve Francii v druhé polovině 19. století (1873–1897). Byla nejmladší z početné rodiny, kde ovšem několik dětí zemřelo; zůstaly jí čtyři starší sestry. Velice záhy se „probudila“ ve víře a začal ji přitahovat zasvěcený život. V pouhých patnácti letech vstoupila na Karmel v Lisieux, kde přijala řeholní jméno „Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře“. Postupně objevovala, že Bůh je milosrdný a plný lásky, kterou touží rozlévat do srdcí všech lidí. Když jako velmi mladá vážně onemocněla, představená kláštera (její rodná sestra) ji vybídla, aby sepsala vzpomínky na jejich společné dětství a jak ji Pán v životě vedl, čemu ji učil. Tak vznikla slavná kniha Příběh jedné

duše, která dodnes oslovuje lidi po celém světě. Krátce před smrtí slíbila, že bude z nebe posílat „déšť růží“ – déšť milostí: proto se dnes znázorňuje nejčastěji s růžemi. Zdálo by se, že mladičká karmelitka bude záhy zapomenuta, ale Bůh měl jiné plány. Vbrzku byla svatořečena a prohlášena patronkou misí. A jako by té slávy nebylo dost, v roce 1997 ji papež Jan Pavel II. prohlásil učitelkou církve – což znamená, že „svatá Tereza“ má prorocké charisma a její poselství je důležité a obecné pro celou církev.

Katolický gentleman

Sam Guzman – DORON

Katolický gentleman přináší solidní a praktický návod na to, jak se stát ctnostným mužem. Ve snaze odpovědět na otázky, jež si současní muži kladou, se kniha obrací k odvěké moudrosti katolické církve. V krátkých, snadno přístupných kapitolách autor nabízí jasný vhled do mnoha důležitých témat, například: Jak poznat, že jste skutečným mužem, Proč je naše tělo důležité, Význam tradice, Smysl zdvořilosti, Co je to svatost a jak jí dosáhnout, Jak se ve vlastním duchovním životě vypořádat s pádem.

Kdo je Ježíš? – Jeho život, doba a působení – malá encyklopedie

G. Tetraiová, A. Avrilová, Karmelitánské nakl.

Ježíš z Nazareta změnil život miliardám lidí po celém světě – a už proto je dobré vědět, kým skutečně tento muž byl. Publikace přehledně přibližuje jeho osobnost i společenské, přírodní, kulturní a duchovní poměry doby, ve které žil. Encyklopedicky pojaté kapitoly jsou čtivé a doprovázejí je vkusné ilustrace, přehledy, shrnutí, mapky i obrázky krajiny. Kniha je určena dětem na prvním stupni základní školy, jejich rodinám a kamarádům.

CAFÉ TEREZIE

OTEVÍRACÍ DOBA:

pondělí	15.30–21.30
úterý	15.30–21.30
středa	15.30–20.00
neděle	10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

APOŠTOLÁT MODLITBY

- **Úmysl papeže:** *Za církev otevřenou všem* – Modleme se, aby církev, věrná evangelium a odvážná při jeho ohlašování, byla místem solidarity, bratrství a otevřenosti a stále více žila v atmosféře synodality.
- **Národní úmysl:** *Za volby do senátu* – Modleme se, aby nově zvolení senátoři vykonávali svůj úkol poctivě a spravedlivě.

KONTAKTY • AKTUÁLNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

kostel sv. Františka**kaple sv. Matky Terezy**

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00 Bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena na [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha)

Bohoslužby v Domovech pro seniory Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty.

☎ / mob.

e-mail

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)		info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

banka Creditas 104782676/2250 • Komerční banka 19-9362170227/0100

Příští uzávěrka bude 15. října 2022. Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@kcmt.cz

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2022 / ročník 21 • redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), Jakub Šilhavý (grafický design), Aní Procházková a spol. (fotografie), Lenka Doležalová (korektury) • za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tiskne: TLAMA design

Říjen 2022 ve farnosti

Datum	Čas	Akce
8. 10.	10.00	FARNÍ DEN – CHODOVSKÁ POUŤ k sv. Františku z Assisi Mše svatá v kostele sv. Františka Následuje společné agapé (uvítáme příspěvky z vašeho kuchařského umění) – hry pro děti i dospělé.
	15.00	František blážen Divadlo jednoho herce v podání Honzy Horáka (kostel sv. Františka). Společné opékání buřtů Pokud máte nástroj, vezměte ho a spolu oprášíme tábírové songy.
16. 10.	17.00	Smyčkový orchestr ARCHI při ZUŠ Fr. Kmocha v Kolíně Těšit se můžete na kvalitní klasickou i soudobou hudbu, včetně několika filmových melodií. Současní žáci ZUŠ nabídnou skladby J. Myslivečka a B. Brittna. Toto uskupení dosáhlo v loňském roce historického úspěchu: 1. cenu a titul Absolutního vítěze v kategorii orchestrů do 26 let v celostátním kole soutěže smyčkových orchestrů ZUŠ. Druhé uskupení tvoří absolventi kolínské ZUŠ a v jejich podání uslyšíte díla Henry Purcella a Johna Ruttera. Vstupné dobrovolné (KCMT).
14.–16. 10.		„Volání srdce“. Duchovní obnova pro maminky na Svaté Hoře. Více informací najdete na kcmt.cz/kalendar-akci nebo se můžete dotázat u Vlasty Hamalové – hamalova@kcmt.cz .
20. 10.	19.00	ZMT: O duchovním doprovázení Klára Maliňáková v rozhovoru s Tomášem Mančalem. Tentokrát pouze on-line (!) na našem YouTube kanále.
21. 10.	19.00	Malý princ v podání Divadla „Já to jsem“. Hraje Víta Marčík ml. Vstupné 150,- (KCMT)
22. 10.	8.30–12.30	DOBRODEN Přijďte nám všem pomoci uklidit a opravit potřebné do našich domů, aby nám tu bylo hezky. Občerstvení zajištěno.
23. 10.	16.00	Nedělní hudební kavárna. Příjemné posezení s hudbou. Vstupné 80,- (KCMT).

Pravidelné aktivity

- **Cvičení (nejen) pro seniory** každé pondělí 9.15–10.15. a 10.30–11.30 pod vedením E. Tremlové.
- **Kurzy keramiky pro děti** 16.45–18.15 a **dospělé** 18.30–20.00. Začínáme 6.10. a pak každý další čtvrtek v Komunitním centru Matky Terezy. Informace o kurzech a objednávky na www.keramista.cz
- **Taneční kurzy pro dospělé** (pondělí, úterý) – www.astra-praha.cz.
- **Výuka náboženství** rozdělena dle věku. Přihlašování na www.kcmt.cz přes formulář.
- **Křesťanské cvičení.** Unikátní silově-rehabilitační přístup k tělu vycházející z křesťanské spirituality. Lektor Jiří Kubeš od 5. 10. od 19.00 v klubovně KCMT.
- **Dětská schola** – zkouška každou 1. neděli v měsíci od 8.30
- **Dramatický kroužek** – (novinka) pro všechny děti školního věku, pod vedením Alžběty Heřmánkové a Adély Míkové. Od 6. 10. každý čtvrtek v KCMT. Bližší informace na kcmt.cz/pravidelny-program/dramaticky-krouzek